

Hensyn til begge Kommuners Ønsker. Ministeriet har ikke ønsket at gennemføre en Tvangsordning, og det forekommer mig, at Befolkningen har Ret til at vente, at ogsaa Kirkeministeren i Kirkespørgsmaal vil være lige saa frisindet og demokratisk som Indenrigsministeren i de borgerlige. Naar Kirkeministeren har udtalt, at han ikke blot vil søge Tosogns-Embeder, men ogsaa Tresogns-Embeder oprettet, maa man af kirkelige Hensyn protestere mod det sidstnævnte. I det sidste Aarhundrede har der været arbejdet paa at komme bort fra Tresogns-Embederne; det vilde derfor være i højeste Grad urigtigt igen at tvangsindføre en saadan Ordning, og jeg er ikke i Tvivl om, at Menighederne alle Vegne vil sige nej til en saadan Sammenlægning. Men heller ikke en Sammenlægning af to selvstændige Præsteembeder imod Menighedernes bestemte Ønske bør kunne finde Sted.

Ministeren har ved disse Bestræbelser opnaaet at skabe en betænkelig Uro indenfor kirkelige Kredse i flere Egne af Landet. Jeg skal her blot nævne to fuldbyrdede Sammenlægninger af Embeder, nemlig Mesinge-Viby og Gamborg-Udby i Fyns Stift. For Mesinge-Vibys Vedkommende er Forholdet dette efter de Oplysninger, jeg sidder inde med, at Mesinge Menighedsraad straks har protesteret imod Sammenlægningen, men ved senere Forhandling har strakt sig saa vidt, at det er gaaet ind paa, saa længe den nuværende Præst, Provst Valentiner, er Præst i Viby, da at lade Embedet i Mesinge betjene af Præsten i Viby. Uden at svare paa Menighedsraadets Skrivelse herom har Ministeren imidlertid senere foretaget Embedssammenlægningen, altsaa imod Menighedsraadets bestemte Ønske. Det andet Tilfælde er for saa vidt endnu mere grelt. For længere Tid siden blev Udby Sognekald i Nærheden af Middelfart ledigt, og Ministeriet indledede Forhandling om en Sammenlægning med Gamborg Sogn. Udby Menighedsraad protesterede herimod, men ved Forhandling opnaaedes der et Slags Forlig, ifølge hvilket Udby Menighedsraad gik ind paa, at Præsten i Gamborg for et kortere Tidsmaal konstitueredes som Præst for Udby Menighed. Uden yderligere Forhandling har imidlertid Ministeren derefter fuldbyrdet Sammenlægningen af disse to Menigheder og udnævnt Præsten i Gamborg til tillige at være Sognepræst i Udby. Jeg kan ikke se rettere end, at Kirkeministeren her er gaaet udenfor Menighedslovens §§ 33 og 34, hvorefter Menighedsraadet har Medbestem-

melsesret ved Kaldelsen af en Præst til Embedet i det paagældende Sogn. Denne Ret mener Menighedsraadene i de af mig nævnte Sogne ikke at have faaet Lov til at udøve, og jeg forstaar derfor godt, at Menighedsraadet i Udby nu vil lade Ministerens Afgørelse prøve ved Domstolene.

Foruden disse to Tilfælde kan endvidere nævnes, at tre Sogne i Nordfyn, nemlig Ejlbj, Melby og Sandager, i Aar og Dag har været betjent af een Præst. Saa vidt jeg ved, holder den paagældende Præst ikke saa sjældent frivilligt Gudstjeneste tre Gange om Søndagen, men jeg mener alligevel, man maa sige, det er en utilfredsstillende Ordning, der ikke bør opretholdes; Kirkeministeriet bør ikke fortsat lade Embedet i Sandager være ubesat. Jeg kunde i denne Forbindelse have Lyst til at spørge: Er det ikke Kirkeministerens Pligt, naar Embederne er ledige, at opslaa dem paa ny, eller kan Ministeren undlade at gøre dette? Dette Spørgsmaal, forekommer det mig, maa besvares, thi ellers er jo Menighederne ganske prisgivne den tilfældige Kirkeministers Vilkaarlighed.

Nu ved jeg nok, at den nuværende Kirkeminister har svaret, at han har to Grunde til Sammenlægning af Embeder. Den første er, at nogle af disse Embeder er forholdsvis smaa, og den anden, at en Nedlægning af en Del Embeder vil kunne faa Kirkeskatten til at dale. Disse Grunde er imidlertid efter min Mening i den Forbindelse, jeg her taler om, i det væsentlige uden Betydning; det afgørende er og maa være, om Menighederne ønsker en saadan Ordning, ellers bør den ikke fuldbyrdes. Menighederne udreder jo selv gennem Kirkeskatten det væsentlige af Præstelønningerne og de øvrige kirkelige Udgifter, og der bør derfor ikke af Staten paatvinges dem en Ordning, som de afgjort er imod. Det er dette, der er sket i de af mig her omtalte Tilfælde; derfor har jeg tilladt mig at paatale det, idet jeg udtaler Haabet om, at Ministeren ikke gaar videre ad denne Vej, før der foreligger Klarhed over disse Spørgsmaal, og før det er prøvet, eventuelt ved Højesteret, om en saadan Sammenlægning imod Menighedsraadens Ønske er i Overensstemmelse med dansk Lovgivning.

I Lighed med tidligere Aar findes der ogsaa paa dette Aars Finanslovsforslag opført Tilskud til Opførelse af nye Kirker, til Udvidelse af bestaaende Kirker samt til Kirkers Drift og Vedligeholdelse. Disse Tilskud er imidlertid ikke optaget paa selve Finanslovsforslaget, og hvis jeg har forstaaet det ret, er det Ministerens Mening,